

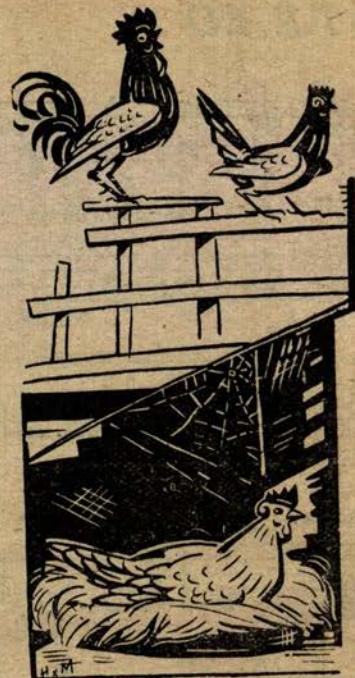
Край коритото

Чипа, чипа
съ водица,
да измиемъ
главица.
Следъ главица
— ушенца.
Следъ ушенца
— вратленце.
Следъ вратленце
— гърбенце.
Следъ гърбенце
— краченца,
че да расте
момченце,
да се учи
въ школото,
да научи
четмoto
и да стане
на края,
уменъ, личенъ,
прославенъ,
та за татко
и мама,
гордостъ да е
голъма.

Любомиръ Дойчевъ

Непослушното

Пътленце

Квачката бѣ много уплашена, защо-
го пиленцата ѝ бѣха се пръснали изъ
полето, а две отъ патенцата спокойно-
си плуваха въ близката вода. Майката
съ молби и примамки ги викаше, ала
тѣ не искаха и да знаятъ. Пиленцата
бѣха въ близката ръжъ, а пътленцето
тичаše да лови бръмбари и червеи,
когато отгоре се чу гласъ: „гиеел гиеел!“
Бедната квачка веднага позна гласа
на неприятеля и уплашена почна да
вика на всички страни: „глукъ! глукъ!
глукъ!“ Кученцето, което бѣ тамъ на-
близу, подкара пиленцата къмъ квач-
ката, също и патенцата притърчаха и
се сгущиха подъ крилетъ на майка си.
Ала пътленцето не послуша нито май-
чиния си викъ: „глукъ! глукъ! глукъ!“,
нито кученцето, ни пъкъ се побоя отъ
неприятелското: „гиеел гиеел!“; то спо-
койно се спускаше насамъ-нататъкъ да
лови мухи и бръмбарчета. Нѣщо не-
надейно се спусна отгоре и пътленце-
то се усѣти притиснато между два яки
нокти — това бѣше последното му
излизане, за ла търси мухи и бръм-
бари.